

MESTREECH'S HIÈMELKE

OP ten 30e Januari vaan 't jaor 1943,
in 't jaor dus, dat de groeten oorlog op zien
lèste pu begos te loupe, zaot Sinte Petrus in
zien porteerslòge en heer keek mér zoe goot wie
heer mét zien aw ouge kieke kos, nao e punt eu-
rigens op enen oethook vaan de wereld, boe het
op dat momint in de buurt vaan de statie krie-
joelde vaan de grijs opvreters.

Op de aarde begos het al daag te weurde, want
de aw Medam Ras had al e paar kier gezag: "Les
jours des Rois on s'apercoit!" en dat waor al
weer drei weke geleië. Iech apercoit miech al e
bitteke, zag Sinte Petrus bij zien eige en heer
rappeleerde ziech wie ze heum op Dreikeuninge
debei hadde gelap veur enen tourne, want ze had-
de in de keuningskook, jus in zie stök, 'n boen
geduijd vaan veur d'n oorlog, die heer mét z'n
aw tan neet kapot had kinne kriegen en per slot
vaan rekening wèlste noe veur enen tourné neet
direk e woonder doen.

Ahah, dach heer bij zien eige, ze zien aan 't
opstoon; de kleinekes ligge al te popele in hun
bèdjes. En Ma-bröèd heet al e paar kier tege Pa-
broedegom gezag: "Iech geleuf dat 't tied is,
Leijo!"

Zuuste wel!..... zag heer in z'n eige, heer
begint ziech al te lufte.

Mét wie heer dat zoe zeet, kùmp Sintservaos
son en salueert h'm :"Pace et Bonum". Want Sint-
servaos is, wie alle Mestreechteens lid vaan
de derde orde.

"Zouder het wille geleuve", zeet Petrus, "spèk
mét boene! Spreek mér de mooiers taol, jong,
want vandaog zien veer onder us".

"Kint geer auch al Mestreechs?" vraog Sint-
servaos".

"mene leve jong, wat meinste wel, zou iech
gei Mestreechs en kinne ? Iech bin wel neet
vaan Mestreech wies tiech, mè iech höb tao al
gewoend in enen tied, wie stieg nog wiet te
zeuke waos; vraog dat mèr ins aan de pestoer
vaan Sint Pieter, dee wét tiech te vertelle,
dat op Sint Pieter al 'n Kerek stoond, veur dat
de Romeine euver de Maas trokken en
"Dat deit miech plezeer",....dat iech uug in de
reijke val, "deginnige dee uuch huurt spreke,
zou zègge, dat geer ene gebore Mestreechteneer
zeet."

Sinte Petrus lach ins in zene baard en zeet:
"Dat zou sjoen zien, daan moos iech neet Pieter
heite en Pierre of Pie en Pieke of Peter,.....
iech döref mèt tiech ene parie aongoon, joonk
breukske, dat iech vaan miè Kinder in Mestreech
Peter bin wie stieg. Väöse en Sèrrevees zien
ters lang neet zoe väöll! Zjänge en Maria's, dat
is get aanders.

Ondertösche waer Sinte Petrus opgestande en
ze leepe noe allebei op en neer veur de hiemel-
poort, wie de aw zokke oppet friethof, mèt hun
han op hunne rök.

Apropos, ging Sinte Petrus weijer, de kùmps
zeker veur de broelof ?

Justemeent,.....es in Mestreech gät vaan be-
teikenis te doen is, daan moet enen echte Me-
streechteneer dao mèt zien neus bij zien,.....
en wie stoen heij de zakes....?

"De bis nog e bitsche vreug, mene jong, alle-
weil zien de lui neet mie zoe matineus, zuuste!
.....en heer wijs mèt ziene vinger- de broe-
degom is ziech zjús aan 't sjeere, mèt 'n aw-
werwets ajeermèts!"

"Iech zeen nik's", zeet Sintservaos, "iech weet
neet ins in welken environ iech kieke moot!"
"Kiek dao op de Glacyweeg, dat hoes mèt al de
blommme, mèt al die kinder, boe ste vaan d'n

achterkant door eeder vinster e stòk Limburg kins zien, e Limburgsch landsjap mèt miene bérreg op ten achtergrond."

"Oho! este miech spriks vaan blomme, vaan kinder en vaan de Sint Pietersbérreg, daan hoof ste miech weijer niks te vertelle; vief en twintig jaor laank, vaanaof de Canderweeg en later op de Glacyweeg höb iech dat zien greuje. Opte we-reld höb iech noets gét sjoenders gekint en iech geluif dao bestoit dao ouch niks sjoenders es blomme, kinder en Limburgsche Landsjappe.....en, es 't aan miech laog, daan luijde vaandaog m'n dikke grameer!!!!"

Veur deginnige die goot en humre kinne, zag Sinte Petrus, mèt traone in zien aoge -de heilige jènkle aanders neet gaw - luije ze toch, want de klokke inde harte vaan de luij, die kinne de grootste smeeralappe nog neet wegchoole.

Oondertöscle waor het op numero vieftion 'n bedrijvigheid vaan komsa gewoerde, de kinder leepe lachenteere, speulanteere, dansenteere en zingenteere doorein en ze sjriewde zoe stellekas wie ze mèr koste. De keeksjén deeg heur uiterste bés öm de orde e bitsje te bewaore en 't is mèr goot, dat Wamsteker noe ze kapelleke in d'n hiel mel aan 't verseeren is.

"Ze höbe wie toujours, good op hunnen tied gepas" zeet Sinte Petrus,....zuug...de pestoer is noe oug al bezig mèt zien preperatieve.

Wie heer dat zoe zag, kwaome twie schoen heilige um de poort vean den hiemel kiecke. Petrus hoort gét achter ziech kiechela en had ze direk in de smieze. "Höb iech het verdöbbéle neet gedach, euveral moote die snotsneuze mèt hun pint beiij zien!"

"Wat e woonder", zeet Sintservaos, "haaf He-streech kùmp altied op 'n broelof aof en dit is neet éín broelof mè twie tegeliek, iech maak ene pari mèt uug, of dadelik kùmp d'n dikke vaan de mèrret, dee altied zink dat de roete in d'n hiel

mel de vaan rammale, ouch mét Moeder Majèl en Nèt, die miech gisteren avond nog gevraog heet of iech evekes heure wèkker geliek wow zette op te klok vaan het Stadioes".

---" Geleujetiege, dao komme ze al oet 't He-streechus hiemelke", zeet Sinte Petrus. 't Liek wel Sint-Mathijs-processie, de gaansche familie is geleuf iech op te bein, wat 'n streup es te dat zoe bejein zuus, mét al die grote hoeshaw-wes, de familie vaan de bröed is ouch tebeij, leven hiemel, wat kump dao nog allemaol beij, dao zien geluif iech ouch nog aw gooi mèrret-wijfkes en mooswijfkes bij, bleuzerkes en pot-tomènnekés, schriewèrrekers, métseleere, groond-wèrrekers mét stooberjanfanés, ter duuvel maag weite wat allemaol, allemaol braaf luij die mét te heilige op ene gooie voot stoonte, iech zeen tenminste Sint Frans e stök bove de aandere oet-steeke, dee kump zeker in z'n functie vaan vajer vaan de derde orde.

Sint Frans, dee neet allein hiel fien huure kos, mè auch gedachte Icze, reep al oet de vearte: "Geliek höb der, mè daobej kom iech auch nog métte lange Jeang, evekes me petekeend gooien daag zègge. Dee heet ziech vaanmeurrike op de gezondheid vaan het bröedspaar, nog 'n fiksche poorsie dikke boene mét sjink in zene giles geslage.

Sinte Pieter waor onderwiyl weer ins nao oondere goon kieke. Het bröedspaar en de jong bröed waore in den tösschentied al op hun paobsés oetgedos. De jong bröed waor erg sjiék en frisch, dao had ze wel veur gezörreg. Ouch de jongluij en de kinder waore haos klaor. Dolf moos ziech allein nog mèr zien tàn pòtse en zien neegel oethoole.

De ouge vaan Sint Pieter loensde vaan hot nao haar, mè vaan al dat gewiemel woord heer e bitteke tureluursch en keek toen ins nao d'n hoof.

Dat is in dezen tied vaan het jaor neet mie zoe veul soeps, dag heer zieg zoe, mè toen inins

zaog heer kasjewael, alle gedruugde blomme oette dikke pakke vaan den herbarium kroope en ze gin-gen in den hoof en euveral langs de weeg vaanaof 't hoes tot aon de kérrek rech op stoon in hun naturelekke kleure. Gansch de schat vaan de Limburgsche flora stoond miech tao te proonke en te geure wie de Niestes. Dao waore hiel gét raar orchidees bij, zelfs de gevlekte en et kerelke, die den awwe Lèijo veur Limburg had behawwe; dao waore vaan die hoeg toortse, de wèts wèl, mè auch enen hiele boel gewoen blomme, soms mèt de ein of aander variatie, meizeutsches, boterblomme, pisblomme en kakblomme, (ès dat auch weer neet tebij moos zien) enfin, rare en gewoene en zoevàbl, dat zelfs Sinte Petrus den tél kwiet woord. Mè dao bleef et neet bij. Um de nondetwie neet. Heer zaog dat ziech inins e soort vaan tores ginge vrrems, e soort vaan groete opzatte, wie ze vreuger maakde este kinder hun kermunie dege, mè daan vaan de opgestapelde boterhamme, die in de 25 vergaange jaore door Ma-de-bröèd gesmeerd waore, ('n tiëdsje laank had de jong bröèd ouch nog mèt gehollepe, die wèt dus wat heur te wachte steit!) gesmeerd zèk iech ouch mèt boter, sjroep, geleï, smeerkies, fluiterd en 'n eigen fabrikaat woe mèllekpoeier in kwaom.

Dao vörnde ziech sebiet gansche vijvers bij vaan allerlei soorte soppe en sòpkès, rontelum verseerd met piramide, ierepoorte en seerkörref vaan eerappele, gekook, gebakke en gefried, legume vasn allerhande soorte; inmaak en wèk, auch keprse, appelkes en peerkes en peeze oetten hoof vaan de naobers (jerelik gekreege) appelmoos, charlötjes, komkommerkes, hieringe, rolmops en mossele in zoer en wat al nog al neet mie.

De sjoenste boonke vleis, kalfsköp veur tête de veau, mèt 'n setroen in humne bek, vès, bukkeme, rommedoe, hollandsche en herfsche kies, allerhande fijn vleischwaore sjoen oetgesnooje en oetgewinkeld. (Begin dao ins evekes aon.)

Daotussche zaog ste aug nog veersche en ingelagde eiér, congezaite en ingestoke boter en auch al gét pekskes margrien, bonekaffee en ersats, echten tee en ersats, busse mèt vleisch en pasteij en andere boe nog dinger inzaote, mèt allerlei neuj naome. Ouch nog pakke boegies, flessche slaoj-olie, pòtches mèt zalf, enfin d'n hiele rabzjie dee ze in vief en twintig jaor allemaol had moote aonsleipe, verzörrige en klaormake veur-al in de lèste jaore. Wat 'n zörg, wat 'n meujtje had dat allemaol gekös. Mè Goddank, noets had 't hun aon 't nudige ontbroke, al hadde ze daan auch dèks nog zoe moote euverlègge. Dat kös te noe allemaol sjoen zien stoon! "Wat hadde het de luij toch goed, wat dat betref", dach Sinte Pieter, mè et moos toch mèr allemaol gedoon weurde. Sli-venhier gief wèl alles, mè de kins ene knien noe neet opfrete wie heer geschaope is, dee moet gevöld en gestruip weurde, (dat deeg kneinsvöld) gestökkerd en in d'n azien gezat mèt e lawweleers-bleedsje, ene kruijnagel, e snuifke peper en zaait en veur dee devaan hèlt 't blood vaan de knien, dat is zoe d'n eigendom. En zoe is het mèt alles. Kick mèr ins weiher. Vaan het ein hoes nao et aander in de straat en tòssche paole-n-in, die aon eedere kant vaan de weeg stoonte, waore touwe gespanne. Dao hing al de klèdsjes en de kleijer, de heutekes en de heuj, die pa had moote verdeenens en dic ma de miesten tied zelf maakde, de leifikes en rökskes, die ze in 25 jaor geknip en ganèjd had, breukskes, sjölskes, onderbreukskes en onderbreuk, kouse en hösche (die heet miech in die 25 jaor gét aofgestrik en gekrosjeerd), sjèrrepe, d'n hiele zwik, alles sjoen en ordentelik op z'in plaats opgchaange en 't wapperde kleuring en foestelijk, sjoender wie de sjoenste veendele te wappere haange in de mörregewind.

Mè 't sjoenste vaan alles, wie e soort vaan firmemint, spande ziech boven alles oet ene koepel van looker,.... gansche regiminte looker, die ze al stoppenteere had verslage.

Condertussche zaog heer al vaan alle kante de luij nao de kerek loupe, sommige bleeve langs de weeg stoon en veur de vinsters in de straat zaog heer de neusjierige euge,

De jonge broedegom waor al e tiedsje geleije nao binne gegaange met een schoene broedsboekie. De stoet begos ziech op te stelle.

Doordat heer zoe intens had stoon te kieke, had Sinte Petrus (al weurd vaan heum verteld, dat heer auch ouge op ziene rök heet) neet in de gaate, dat enen hiele boel heilige oetet Mestreechs hiemelke waore gekomme en vaan alle kante begoste op te dringe. Dao waorenters werentich bij, die stiekum oetet vasevuur waore gekrope, umdat ze aug tebeij wouwe zien. Es 't dao op aankump, kinne de Mestreechteers zoe brutacl zien wie de galg, want ze wete dat ze bij Sinte Petrus e pôtche mage breeke en dat heer op zoe'n daog 'n 'ôgske tow deit.

Mè toch foeterde heer: "dat geit hei gèt sjoens geve, maak tot geer nao binne kompt of geer kreig allemàol de klcts te pakke, dat kump hei mèr zoe oet te vermate in de kaw stoon, verruit, levemeckers, hup, maak tot geer nao binne kompl!

Mè geine boegeerde, allein ene Noonk Nadus eine, zág: „dat zou sjoen zien en zouwe voer neet ins mage kicke nao de broslofte vaan euze Leijo en Marie en hun keend, die gooij luij, die altied es ze mèr einigszins koste, te lieke kwaome en op euze Zèswe-kendeens!"

Sinte Petrus, dee bang waor, dat 't 'n vrijgelpartij zou weurde, zag: "allei bleif daam mèr, mè hajd daan ouch eur fatsoen!"

Mè wie heer nao onder keek, waore in den tös-schentied al olle luij in de kerek. "Dat höbste noe met al die allegatie, mopperde heer in z'n eige. Es iech traon gedach had, had iech miech d'n dikke Banser gevraog um miech te hellepe"!

Door de messendeenders veuraofgegaange, kwaome de hiere geistelikke al de kerek in, de zengers en de kraolkes begoste 'n keel op te zette.

Sinte Petrus keek ins um ziech heer en zag
stellekes: de Mès begint, de Mès begint! en al
de Messtreechse heilige en ouch die oet et vase-
vuur zatte ziech op hun kneeé.

De vief engele rontelum 't hoegaltaor zaote
al trop mè ze hadde de pès in, dat ze achter 't
verduusteringspapier zaote, tot eine op 't idee
kwaom um e leukske drin te make. Ze koste noe
wel neet mèt hun kleure 't fies opvroleke, mè
ze koste noe tenminste gèt zien en dee mèt d'n
haon keek of Jantje ouch wel stèl zaot. Ze koste
evels neet naolaote te zöchte :"waor dee verdom-
den oorlog mèr veurbeij, daan waore veer vaan al
die kattepôkela aof!"

In den hiemel en inde kerek woord het noe
enen tiedlaank stèl, en Sinte Petrus moos mèt-
et-oug op later, vaan de gelegenheid gebruik
make, um ins te kieke wee allemaol present waore.

't Begos heum al te dreijke veur zien ouge wie
heer allein al nèr de gansche familie zaog, de
eige en de aongetrouwde. Breurs en zusters, zwao-
gers en zwiegerse, neefkes en nichekes. 't Deeg
hääm altied weer good aan zene zielzak, es heer
dat zaog. Heer zaog toen aug zoe d'n ein en d'n
andere vaan Gemeinte-Wèrreke, vaan et Natuurhisto-
risch Genoodschap, vaan de ex-Arka; aw lede
vaan de Katholieke Demokratische Partij, vaan het
kerkbestuur, vaan de Limburgsche Liga, vaan de
Morge - Liga, (gooie meurige!) vaan de Limburgsche
Kunstkring, vaan de sjaaakclub, vaan de derde orde,
vaan de kongregatie, vaan de heilige familie of
vaan de kristelijke huismoeders (dat wis heer neet
nie sjus), vaan de Pos, enfin, enen hiele rabzjie
en dat op ene weekenschen daag. De kos wel zien,
dat die luij geleef woure.

Heer kos neet naolaote eve tege Sintservaos
tefluustere (ofschoen heer zelf altied koed waor
es eine in de kerek spraok onder de Mès): "Zuug
toch ins aon, die luij höbbe hun han zoe vol mèt
al die kinder en al hun wèrek en daan vindé ze
nog altied ten tied um ziech mèt allerlei aander
dinger te bemeuïë en aandere vaan deens te zien.

"Jè"zag Sintservaos fluusterenteere,"t is kajeweele, deginnige die zelf de mieste zörreg höbbe, höbbe door de bot nog het mieste veur enen aanderen euver."

Geleutige, zuuste noe wel, zeet Petrus tegen z'n eige, höb iech het neet gedach, iech missers e paar, Terschiel oet ten Belgique en dee oet Amsterdam mèt zien vrouw, en die oet Santpoort, jaomer genog, veer höbbe nog pas soe schoen fies veur Bernard in den hiemel gehad, dee verdomden oorlog ouch ! Tiens, tiens, ze höbbe wel e paar vaan hun kinder geschik.

Sint Petrus dreijde ziech ene kwaart slaag um nao et Noorde tow. Dao zaog heer Jaan en May mèt z'n familie zitte bij de Paoters oppe Keizersgracht - de redemptoristen oet Wittem - in de Mès en dao waorre ze,sjus of het zoe zien moos, aan het gebed veur de levende.

D'n dikke noonk Jaan zaot tao mèt e bitsje 'n bedreufde snoets, mèt 'n hart wie e broed. Heer leet ziech hellepe door Slevrouw en heer zag tege heur:

"Slevrouwke-leef, bescherm toch die gooi leef luij. Geer wèt, dat is neet allein me broor en me schoenzuster, dat zien auch m'n vrun, die twie, en um zoe te zegge, m'n twiede vanjer en mooyer.

Iech bin dao nao de doed vaan Mèt zaoliger, wie e keend in hoes, wie vreuger bij Jeang en Merie zaoliger. Ze höbbe miech dao altied op alle menge-like meneere verweend mèt en zonder bon. De broed stopde miech 's mörigens vol mèt veersche ledètsjes, en de rès waor navenant. Ze bakde dieck-'n vlaoj wie de bëste sokkerbekker, vraog mèr ins aan me ptekeend!

De broedegom waos nog tebeij, ouch zoeveul wie miene bookhawwer, bij al m'n onderneuminge in Mestreech, mene vertegenwoordiger, mene impressario, allein of mèt Zjang same en debij ouch nog ene goede klant.

Trouwens heer heet oug ander sjèlders en vrun altied de hand bove de kop gehawwe en boe heer de

middele had om te hellepe, daa hollep heer.
Geer kint haöm gerös decoreere in de orde vaan
de Staar vaan Betheljem, want es heer gët veur
ene mins kos doen, daan leep heer ziech de bein
onder zien koont oet. Veur ze personeel waor
heer wie veur z'n eige kinder.

En veur z'n eige kinder.....geer höb dat
dèks genog zellef gezeen mét Sinterklaos, ze
kraoge enc gaanschen hölever, al weeke vaan te
veure begos heer, de schoen stöke op te kalefa-
tere dat ze wie neuj oetsaoge en heer deeg ge-
deiltelijc zelf de inkoupe. In dat waor nog nejt
genog. Heer sjikke auch nog e zèkske korpendus
aon zien familie, en organiseerde veur de kinder
vaan de Arka e fies on deeg daa auch zelf veur-
drachte. Ze hadde auch nog e kaartpötsche veur
de Missie en zou et enc mins wölle geleuve, de
kinder kraoge auch nog op senen tied enc sent
veur de kinsheid en blomme en bougies veur het
verscere vaan eur altaor in de Meij en in de
Roezekranksaond.

Geer wët, me leef ġlevreuke, wat veur e
goods iech veur die luij zou wille aofbedele,
mè geer wët 't beter es iech

Op dat momint zaag Leensje aan Sinte Petrus,
dat heer zoonder verzej in de riechting Amsterdam keek.

"Geer kijk zeker na mien vader en moeder,
Sint Petrus?" vroog ze.

"Ja kind", zag heer toen, "luij is juis bezig
met op te noemo, wat noonk Leo en Tant Marie al-
lemaal voor julie gedaan hebbe".

"Leeft vader dikwijls gezag, dat ze vaak de
roezelkrans bye en dat ze altijd veur de kranké
een extra tientje na-bijén?"

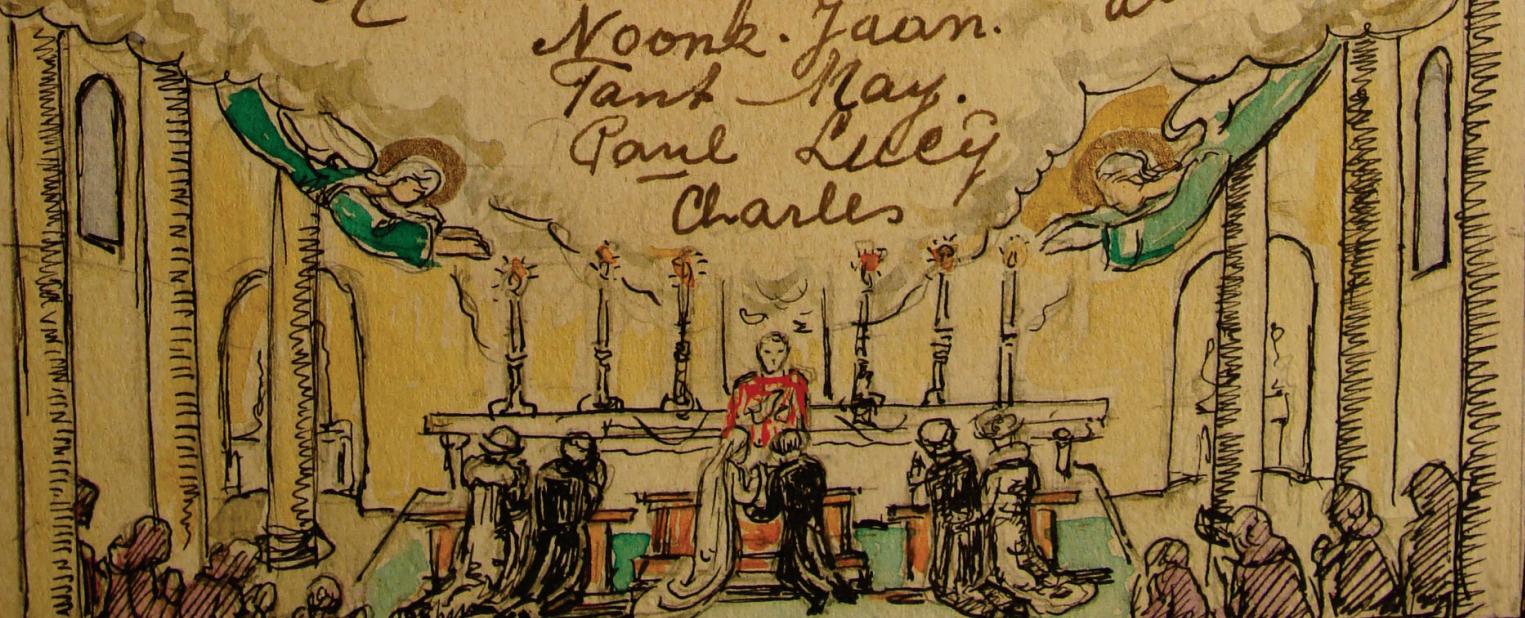
"Luij was nog biddenteere, toen jij me in de
reië viel, maar dat zal hij zeker nooit vergete!"

"Noonk Leijo was altijd zoo aardig es heer
miech kwam opzeuke en heer stuurde miech dèks
ene riks, um wat voor te koope, of um te spare
voor Lourdes of voor mien arreme. Iech hield al-

vaar VAAN alernaal

Noonk. Jaan.
Tant May.
Paul Liley
Charles

tied zoevöl vaan hem, bijna zoevööl es van uuch,
hè tant Merie vaan Cäberg en vaan miene Noonk
Sjang, daa hield ik ook altied zoe väöl van en
van Nét, weet je nog wel Nét, van de perepoep
en vaan die lekker eppelkes; ik heb gehoord dat
Johan nu ook bekans geit trouwe...."

"Houw toch eve je govie, met dat gesnater.
Dalijk laat je me nog de Santeptik verknoeie,
ze zien in mien kerek noe al aan de Prefatie!
"Opgelèt, allemaol!"

In ins waor daa en groete verandering aan
de gaank. Al de Mestreechse heilige begoste te
vlege, zonder 't minste lewèj. 't Ging zoe stel
wie de muiskes. Ze stelde ziech vleegenteere op
in twie processies aan edere kant ein en vlooge
toen zoe nao de aarde. 'n Geweldige struip een-
gele sloote ziech bij hun son en vaanaof den
hiemel tot aan Sint Pieter veurmde ze twie sjit-
terende en straelende rije.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, zag de priester op 't
altaor en de belle klingelde.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, beijsde de twie bröeds-
pare, de familie, de gaste, de vrún en al de luij
in de kerek.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, zong et koor en alle
luij die nog neet op hun kneeë zaote, deege dat
noe, buigde hunne kop veureuver en deegen hun
ouge tow.

En de twie rije mestreechse heilige, boe-
vaan ziech de veurste groepe, wie in twie groete
vleugele in 'n haafond um het priesterkoor had-
de gegroepeerd, veele plat op te loch en heele de
han veur 'un ouge.

Benedictus qui venit in nomine domine.

't Kontak waos gelag; al bij 't Sursum Corda,
had 't zellevere bröëdspaar de harte opgeheeve,
de heilige en de ingele zweefde gansch plat,
tot euver de kemuniebaank.

Te igitur, clementisime. Pater

et zillevere bröëdspaar raakde verzeild in de
gemeinschap vaan de gansche mooierkerek

Memento Domine famulozum,

"de harte begoste ziech wie langer, wie liechter
te veule en wie de priester beijde:

Communicantes et memoriam veneratis,

splitsde ziech de hielereië zweeventeere en wie
toen Selvrouw met Sint Joezep, Pie en Pauw, An-
dré, Zjaak, Flip en Bart, Methijs, Simon en Tha-
dijs, Limus, Cletus, Clim, Xistus, Nelis, Cipri-
aan, Lerang, Chrysostomus, Jeang en Paul, Cos-
mas en Damiaan en e gansch gevolg, vaag in de
veerde tössche de reye in verschijnde, toen raak-
de et zweesche bröëdspaar gansci tössche de hei-
lige en de eengèle verzeild en deinde zweeven-
teere mét de grote vluch mèt.

Noe is het in hiemelsche zake soms erreg
kazjeweeel, daò gebäöre vaan die dinger, wie me
dat aug wel in enen draum beleef, dat me op twie
of drei plaatse tegeliek is. De golierde heite
dat bialocatie.

Zoe waor 't noe auch mét us zellevere bröëds-
paar. Ze dachtte aan alles tegeliek, aan nog gèt
aanders en aan niks.

Ze dachtte aan vief en twintig jaor geleije
en tegeliekertied hadde ze al winse gereid veur
nao den oorelog. Ze zaote mét hun han veur hun
auge in de kerek en zweefde tegeliekertied tös-
sche de Mestreechsche heilige en de ingelen in.
Quam oblationem tu Deus.

Wie noe aug Selvrow mèt de heilige vaan heur
gevolg e bitsje op zeij ginge stoon um den opper-
priester, dee zieg veur dee'z gelegenheid ziene
soondagsche kassuifel had laoten aondoen, door te
laote, wie heer daoneo plechtig nao onder ge-
zweef kwaom, toen had et zellevere bröedspaar
haos gei bezèij mie.

Vaag hoorte ze twie kier de bel rinkele en
de Consecratie had plaots.

- - - - -
Hostiam puram, Hostiam Sanctam,
Hostiam immaculatam.

Het allerheiligste offer woord opgedrage en
ze lagte bei dat offer het offer vaan hun vief
en twintig jaorig houweliksleve, al de zörg, al
de meujte, al het lijd, mè gedachtig aan de ver-
rijzenis, aug al hun plezeer, al hun innige vräog-
de, al hun vroom verwachtinge.

- - - - -
Supra quae propitio ac sereno vultu respicere digneris.

De grote Vajer en de groete Moojer vaan heybove,
zouwe die 't gebed vaan de klcine vaaier en de klein
moojer van heijs onder neet verhiure ?

....per manus Sancti Angeli tui in sublime altare
tuum - - -

enen ingel zweefde toen met ene glanzende kèlek
nao bove en den trèk dee heer doog ontstoon,
trok al de andere, 't zellevere bröedspaar
inclusis, mèt, (neet hun lichame, die bleve wie
oongeveulig achter, zittenteere op hun kneeë en
mèt de han veur hun ouge) mè hunne geis.

Jus beijs de geistelijk:

Memento, etiam, Domine, famulorum, - - - - -

Ze dachten aan hun afgestorreve femilie
en toen mèrkde ze, dat ze midde-tösche die in-
vloge.

Vaan alle kante kwaome ze op hun towgevlogen,
en trokke hun mèt allerhande kreeete, felicitaties,
informaties en zelfs mèt "E lang zulle ze leve"
nao de hiemelpoort tow.

Wee ze dao neet allemaal gezeen höbbe, is
neet te vertelle, es ze dat zellef ins gingen
opsomme, zou 't minstens zoe lang doore, wie de
littenie vaan alle Heilige.

"Auch-mene-leefste-Sinte-Pieter, ze komme
heij naotow", zeet Sintservaos.

"Jummig, daan moot iech miech e bitsje oe-
ter-iezer hawwe", zeet dee, "want este mèt de
broedegom te doen krijgs, biste nog neet klaor;
wat tee in dee nöper heet, dat heet heer neet in
zie gaat. Dat höbste wel gezeen, wie heer jaore
laank z'n kuur moos doen; dao zien ters neet
väöl die 'm dat naodoen. Nein, Jong, kom heij e
bitteke veur miech stoon, dat heer miech neet in
de smieze heet, want dat is ene lestige-eine".

"En dat wiesoe?" vraog Sintservaos.

"Wiezoe"? mooste dat nog vraoge; de zals
ins zien es dee miech in de kiere krijg, daan
begint heer miech et vuur aan de scheene te lègge.
Hoonderd tegen ein of heer geit ziech mèt mien
zakes bemeuië, um nog mie Mestreechteneers in
d'n hiemel te kriege esers al trin zien. Dao
bemeuje ziech die vaan Mestreech al väöl te
väöl mèt, nao miene zin.

"Jè, zag Sintservaos, en wat zou dat, eeder-
ein deit al ins geere zien bès um enen aandere te
hellepe,..... en in eeder geval," zag heer nao 'n
korte onderbreking: "zow iech wel ins wille zien
wie heer dat aon zou moote pakke, geer zeét zel-
lef debeij."

" De kins miech zègge wat ste wëls, mè iech dörref mèt tiech te wedde, dat es iech neet op-pas, heer miech heij mèt e belump en mèt 'n vrunteleke snoets de nudige nao binne smokkeld".

" Köl miech toch neet", zeet Sintservaos, dee zellef auch al trop oet waor um zoeväöl meu-gelek Mestreechteneere in d'n hiemel te hoole, "iech wèt mèt tiech veur hoonderd poond kleunt-sjes, dat heer ziech neuriges mèt bemeujt."

" Top", zeet Sint Petrus,....."veur hoonderd poond kleuntjes dao deis te alleweil gét veur!"

Oondertussche woord et zèllevere bröedspaar vaan alle kante gefeliciteerd en 't waor zoen' fiesteleke stumming, of de Mestreechter Staar d'n ierste pries had gekregen, want dao waore 'n Massa kinnese bij die heilige, die ze al jaore lank neet mie gezeen hadden.

Mè mèt tat de broedegom Sinte Petrus in de gâte kraog, vloog heer nao h'm tow en stelde ziech kordaat nè beleef aon h'm veur es "eine vaan zien parochiane".

" Noz kriegen veer het", dach Sint Petrus, heer schüddelde häöm de hand, mè zag neet väöl, heer dag, es iech al te vruntelijk bin, daan trèk heer mieci ein.

" Jè, heilige maan", zag de broedegom, bescheië en toch e bitsje vertrouwelik, " dat deit miech noe toch zoe plezeer um mèt uuch kinnes te make, iech höb miech altied nog al geintresseerd veur stadgenooten en...."

.....Onder die vaan oet 't vasevuur begos beweginning te komme en in ins drink ziech. Na aait weifke nao väöre: " Menier d'n öpperste, dood ins e good woord veur miech, iech höb eur Ma en eure Pa nog good gekind" - - - - -

" Wee bis tiech Möjerke ?"

" Iech bin, wie me zeet, zaat Anneke".

" Zóó, zóó, dat is haaf en haaf véúr mienien tied, mè wat wows ste geere ? "

" Dood ins e good woord veur miech menier
d'n öpperste ! "

---- Versjeije mooswijkjes, mèrretwijkjes en e
paar heilig gewoorde zakkendreegers, boe-oonder
Sint Frans en Benoit Laber, begoste noe aug aon
ziene kop te zaneke: " Hèl, noe, dood ins eur
bès ".

De broedegom, dee meujelek iemand gét kin
weigere dee 't beleef vraog, zeet tege Petrus:

" Huurt d'r dat, Heiligeid ?"

Mè Petrus zag: 'jewèl daan, dat geit zoe
mèr neet, um de bliksem neet, daan koste veer
't vasevuur wel aofschaffe."

" Dat weit iech wèl, mè laot dat mer ins
aen miechi euver, dao weet iech wel get op te
vinde."

Sint Servaas trok Sinte Petrus aon ziene
tabberd en dee dag aon de Kleuntjcs.

"Es tiech 't daan beter wèts ès iech, daan
moos te mèr ins hei aon de poort op mien plaots
goen zitte", zag Sinte Petrus e bitsje sjamper,
"icij zèt tiech, hei höbste de sleutele, mè es
te potchedieme e götche devaen maaks, daan weit
iech tiech te vinden jungske iech zal
ondertöscie vaan de golegenheid gebriuk make
um mieni aciter a wöllekske 'n ougenblik te
absenteere,---- "dè", zag heer toch e bitsje
gifti;, "dè", en heer gaaf h'm de sleutele.

" Daank uuch wel, Sinte Petrus en es et
neet te veul van eur goedheid gevèrg is, daan
ied iech aug nog geere evokes eure stoel, um
h'm mienien hals te doen".

" Heij,... höb ste 'm daan en wowste meschien
aug nog mien tonsuur ?"

" Hein, heilige vader, die höb iech al enen
hielen tied", zag de broedegom:
"In Sinte Petrus smeerde-h'm, want mét al die
pourparlers waor 't hoeg water bij h'm gewoorde.
Toon keek de broedegom zaat Anneke aon mét e paar
vann die zwarte ouje mét vaan die zwoer zwarte
winkbrouwe euverieen, boe de kinder bang vaan

zouwe weurde, zoe duuster en giftig, dat ze haos
in heur brook pisde vaan d'n angs.

" Kom diech ins heij, bolderde heer, ...Kom ins
gét körter beiij!"

Zaat Anneke schroevelde ziech bibberenteere e
bitsje nao väöre.

"Wat höb stieg gedoon?"

" Iech höb noe en daan ins e dröpke te väöl ge-
dronke".

" En maag stiech dat"?

" Nein, menier d'n öpperste".

" Daan moos stieg gestraf weurde".

" Jao menier d'n öpperste".

" Höb ste 't verdeend"?

" Jao, menier d'n öpperste!"

" Kom daan körter bij."

" Knots", veur dat ze 't in de gaate had, had
ze al eine zitte, ene flinke knöpper, mè op 't
lèste had heer toch z'n hand e bitteke ingehaw-
we, umdat 't al zoe'n ait wijfke waor! Heer kos
tat good, umdat heer ziech dao-op geoefend had
bij de kinder, umdat die nog zoe klein waore!

" En noe es te bliksem d'n hiemel in".

" Iech wow uich nog effekes. . . "

" De höbs nikts te wille, wee is heij de base,
vooruit zèg iech tieg, d'n hiemel in".

En Sint Anneke, die neet mie wis wie ze 't had,
verdween zielsgelökking d'n hiemel in.

Wie de aandere oet 't vasevuur dat zaoge, be-
goste ze allemaol nao veure te dringe en ze reepe
oonderwijl: "iech, iech, iech estableef, maag iech
noe aan de bäärt komme" en eine, ene zakkendreeger
dee vaan de sterrekde promde en 't sap fijn tös-
sche zien lippe door sprietsde en mét z'n klak
schuins op zene kop, duijde za allemaol op zeij.

" Iech, menier Regewaar, iech menier Regewaar".
Mè de broedegom verkoch h'm diech ein um zien oere,
tot ste gedach zows höbbe, dat 't h'm duzelde veur
zien ouge.-----

" Kins tiech neet tien beurt sofwachte, lieleke
vlegel, lummel tot stiech lebendig bis" -----

"Mè de zakkendreeger bougeerde neet, keek 'm mè
ouge wie ene misdiediger aon, mè knipperde neet.

"Wee bis tiech eigenlik?"

"Iech bin dee vaan de Fluit, g'r wèt wel,
iech höb eure pa en eur ma nog gekind en uug
zellef aug wie 't geer nog zoe klein döbke waort,
in d'n tied vaan d'n transfaolschen oorlog!"

"Ahah! de groetste klophings vaan Mestreech,
diech bis miech ene sjoene, schaoms stiech tiech
neet?"

"Iech sjeneer miech doet, menier Regewaar, mè
geer zeet wel dat iech noe m'n han höb liere toes-
hawwe, wie 't geer miech die opmodesieter in mie
geziech gaof."

"Dat zow diech aug geraoie zien".

"En wat höb stieg allemaol oetgespook?"

"Iech höb mèr e paar vaan die batteraove, die
miech altied judasde, umdat iech e bitsje raar
spraok wie d'r wèt, tege de brobbelestein gekwak,
iech höb ers aug al ins e paar mèt e mets in hun
pàns gestoke tot e paar derm droetkwaome en eine
beij zien kitsch gepak, totdat heer blauw begos
te weurde mè daan leet iech los, want iech wow
geine moord op mie gewete höbbe; iech höb miech
dèks genog geweerd tege deenders en miech mèt
hun geroemeld; ze höboe miech soms mèt ach deen-
ders nao de spekkamer moote sleipe en iech ver-
weerde miech zoe, tot ze miech de kleijer vaan
het lief scheurde.

Mè es iech taan in de spekkamer zaot, en ze
brachte miech zoe pötsche koffie vaan bei eur
Mama en de hellef vaan 'n haaf terrevebroed,
daan had iech zoene spiet te vaan, neet veur de
oonnuttie die miech altied mooste judasse, die
mooste noh veul mie op hun snoets kriege es 't
mèr gein zun waor, mè iech had altied spiet, oet
regarde vaan mien aw moojer en daan beiide iech
miech drei weesgegroetsches en daan kos iech be-
ginne te jenke wie e keend en daorum bin iech
neet in de hèl terech gekomme . . . "

Bij dat verhaol ging de broedegom z'n hart ope,
want heer had es kleine jong veur zoene sterreke
klophings bewoonding gehad, heer wis dat dat
soort erg rouw waor mè toch mét e good hart en dat
soort had es keend neet veul aanders gezeen!
Mè jè...zoegèt vaan de rasbaj in d'n hiemel laote,
---heer wis eigenlijk neet wat heer doen moos.

" Wat moet iech noe mét zoeget aonvaange; es 't
vaandaog neet me fies waor, schikde iech tiech
trök..Iech zal toch e veurbeld moote stèlle", dach
heer bij z'n eige.

" 't Is gèt schoens, diech ene Mestreechsche
jong, um diech aan andere te kräöje, die e bitsje
vrijgelektig zien, es iech mene God neet ontsaog,
daan zow iech tiech".

" Dood 't mèr, meniet Regewaar, iech höpet ver-
deend!"

De broedegom waor demèt aan 't int vaan zie-
latien, heer kòs op dat momeent niks aanders ver-
zinne es auch mèr eine knöpper, dao had heer tot
nog tow, tunks miech, de bëste resultate mét ge-
gad en heer verkoch h'm miech eine oet al z'n
krach, gaof 'm toen nog ene schöp onder zie vies-
look "vooruit onder m'n ougen oet en d'n hiemel
in, tot iech tiech neet mic zeen!"

" Vaan miech kaom heer evels neet zoe geme-
kelik te vaan, zag te bröèd,... es dee mèr meint
dat heer aandere trop kin traove, daan zow iech
häöm auch ins troptraove, wat meint dee wèl.....

" Mè achter heur oet kwaom Fik opdaage, dec
had ziech dat zaakske ins good bekeke en heer
had ziene plan getrokke, want dee kindē de slaag
vaan de smik, want dee had mét de hiere vaan 't
stadhoes umgegaange.

" Verrèk Fik".....reep de broedegom, bis
tiech ouch heiij, wie maakst-t-et ?"

" Fik dach, dat geit good. "Jè, zag heer,
iech maak 't veur in 't vasevuur good en iech
dag vemeurige bij m'n eige, iech moos miech mèr
ins oppakke en goon mienien awwe baas ins felici-
teere mét zie fies. "

Iech bin vaanmeurige veur daag en dauw 't vase-vuur oetgekroope en iech höb al 'n lang wanding achter de rök, want veur mienien awwe baas zouw iech door e vuur goon

" Zóó, zag de broedegom, iech dag tot stieg allang in d'n hiemel waors", ---"dus tiech bis in 't vasevuur; wat höb stieg taan gedoon ?"

" Je wat zal iech uug zègge", zag Fik e bitsje bescheemd, iech höb op ze plat Mestreechs gezag, al-ze-leve te veul gevretie, iech waor wie me zeet ene stiefvrater vaan Lewie-dezwiet, mè geer wét wie goot tot 't miech kòs smaake es m'n vrouw zoelekker eige gefok kneinsje vaan ene kilo of ach klaor had gemaak, zoe in d'n azien wie de braaf Mestreechsche hoesmoojers dat kinne, enen daag te veur in d'n azien mét 't blood en daan e lawweleersbleedsje en ene groffelsnagel en e bitsje schiroep - - - -

De bröed begos te lache!
en daan zoe paar vaan die dikke vette knappetigge vèrrekespu, boe diech 't vèt vaan langs 'ten snoets lòb-----"

" Zuuste noe wèl, veel 'm de broedegom in de reije, dat kömp vaan al dat sjlokke".

" Jè jao, mè je, geer wét net zoe goot wie iech, ene raspietjoe zingk wie ene raspietjoe en enen distrewiet wie enen distrewiet, en ----

" Maak tot ste d'n hiemel in kumps, dao kump Sinte Petrus aan en iech weit neet wie 't tiech geit es dee diech heij zuut". Ha! ha! ha!

Fik smeerde-n-h'm zoe hél wie heer kòs d'n hiemel in.

" Zuuste noe", zag e hiel klein ingelke tegzie speulkamerutsje, zoe is noe ech miene pa, es 't neet al te erg is wat ste gedoon höbs, daan bis te bij häöm mét ene knöpper de vaan aof en es te Pake aan 't lachekins make, daan vergit heer ouci nog te khoppere!!!"

Me Petrus kaom hél aongeloupe. "Meinste dat iech neet gezeen höb, wie 't heij towgeit, reep

Ter al oet de veerte, dach ste dat iech neet weit,
wie stieg h'm dat laps, sjoenen heilige, vooruit,
geer giepers en eeder op zien plaots en diech
vaan miene zetel aof.

De broedegom wow dat zoe mèr neet zoonder mie
opgeve, mè inins trok h'm ene kleinen heilige,
zoene görge-kleisperen-eine, aon ziene jas. Dat
waor "Janeke" vaan 't Gouvernement oet Hasselt.

"Kom ins kieke, Leijoke, hei dee kant oet
sier, zuuste sier, iech zij heij d'n hoveneer by
de borgelike stand en iech wow diech ins laote
zien sier, wie veer dee heij bij-hawen.

Zuuste, administratie en kweekerij is heij
in ein hand hand, sier. Iech weit sier, dat
stiech enen echte blommeleefhöber bis, en dat
ste auch verstand vaan administratie höbs.

Zuuste heij die aonplantinge, zoe wiet es
te kieke kins mét al die prachtige knobbe draon
sier ?

De broedegom wis in 't ierste ougenblik neet
wat heer zaog; gansche bossche mét de sjoenste
böm en struuk vaan bove tot onder vol mét de
sjoenste knobbe, klein en groete knobbe, die
same weer groeter knobbe veurmde, allemaol aan-
ders vaan veurm en in doeenderleij kleure en
toch allemaol variaties vaan e zelfde soort.

"Zoe gét magneficks höb iech nog noets ge-
zeen", stamelde heer gansch verbouwereerd, wat
is daobij vergelecke d'n hoof vaan Rector Cric-
mers? neet mie wie e scheetsche!"

"Kiek ins heij sier, zuus te wie de knobbe
allemaol groepsgewijze mét-ein verboonde zien,
elleke kier aon eine stam, zoe oppervlakkig te
zien, zuuste zègge, dat 't allemaol apaarte stam-
beum zien".

"Das intressant", zag de broedegom, dat zien
dus de stambeum vaan de versjèllende femielies."

"Majao, sier, hei höb ste beveurbeeld dienen
eige stamknob. Kiek noe ins wie dee deil-oet-
maak vaan eine veul groetera knob, zuuste wie
dat allemaol verboonden is, met de knobbe vaan
de awwers en de groetawwers vaan beitskante.

Zuuste heij sier, um nog ins op de knop vaan d'n eige hoeshawwe trök te komme, wie diene knop mèt dee vaan d'n vrouw zoedesnaonig inein gestren-geld zien, dat ze um zoe te zègge mèr eine zien."

" Dat liek miech prachtig, mè wat enen ingewikkeld greuj."

" Dat kump door al de meujelekheede vaan weerskante. Kiek ins heij, wie ziech dee greuj aonein aonpas. Zuuste wie in 't begin eeder nog op sommige punten noe en daan zenen eige gaank wou goon. Mè daan kraoge ze 'n duijke nao-eintow en dat deeg pijn. En daan ging 't weer 'n tiedsche good, sier. Totdat ze weer 'n duijke nudig hadde. Väöl lijd höb iech neet mèt uuch gehad, dat höbste mie bij de knobbe vaan de lui die te veul tied höbbe."

"Oppervlakkig gezeen", ging noonk Janeke door, "zien dat dus allemaol apaarte stambeum, mè es te noe e paar etages lieger mèt miech wels goon, daan zuuste dat al die knobbe op eine stam gevrestig zien, die met z'n wortels in 't aardsch paradies steit.

"Schoon, schoen, 't is allemaol even woon-derlek", reep de broedegom oet, wie ze vaan bovenao onder langs en tössche de bossche doortvlooge, dat is noe gét boe veer allemaol wel ins euer höbbe hure vertelle en toch estet ins zellef zuus, daan is 't väöl sjoender es tat ste 't tieg veur kins stelle. Et is net wie 'n opegeslage ballans, boein sto mèt einen ougopslaag de gansche gaank vaan zake kins euverzien. Mè wat is dat tao, veur eine sjoenen dikke stam?"

" Da's de stam Jesse".

" Ahah", zag de broedegom, want daa ging h'm e leeg op.

Dee stam Jesse, schoot rechop d'n hiemel in en vaan onder aof koste ze 'm neet tot in z'n kroen met 'n ouge volge, die verloor ziech in ei verblindend leech.

"En wat is tat allemaol, wat zoe vaan den
eine knop nao d'n aandere vluig?"

"Dat zien um zoe te zègge aofzètselkes, die
oet hun eige vaam d'n eine stam op t'en aandere
euvervleege, dat zal iech tieg liever ins bij de
knop van dien hoeshawwe laote zien" en in een
wip waore ze weer nao bove gevloge en stoond heer
weer daouveur."Kiek noe inser heij, sier, dee knop
vaan dien hoeshawwe steit noe al op versjèllende
punten op 't beerste, daa goon ziech noe aander
knobbe oet veureme, mè zuus te heij, dat is zoe'n
aofzètselke, dat aofzètselke, dat is um zoe te
zègge de jong bròèd vaan vandaag, die steit um
zoe te zègge op 't springe, öm nao dæ groete
familie-knop daa, vaan die vaan Come, te vleede,
versteiste sier..... zwuste ze begint al. e bitrje
vaan kleur te vermandere - - -

De broedegom stond paf.

"Mè noe zal iech tiech nog; ins gèt aanders
laote zien, boe dat heij nog niks bij is; gèt
boe ste dèks genog euver höbs naogedach. Iè dan
moete veer de nuurdige étages hoeger vleede.
Pak mieci mèr ferm son miene piëteleer vas, daan
geit 't gèt gáver."

Wie ene leechkogel oet 'n aofweerkanon,
flitsde ze nao bove.

De broedegom waor gaar en gansch neet bang.
Weer had gei micterke ruimtevrees, want es jong
waor heer al geweet um taake-te-loupe en on t'n
toore vaan 't stadïoes te klümmé tot op d'n twie-
den tråns en daan nao oonder te speije.

Wie ze in d'n twieden hiemel kwaome, zeg
noonk Joneke, dat is noe de twiede administratie
en such weer neet, want heij is niks mie e sym-
bool mè alles in de werkelijkheid ingeweeve, mè
dat kins te neet begriene, zoelang es te heij
nog neet veur vas bis. Heij moet iech mèt m'n
han aofblieve, heij geit slivenhier zelf euver
mèt z'n ingle; daa zauste ors al e paar die son
't snozie zien."

Wat de broedegom zaog, waor ene geweldige wiegerd, dee gansch doorscheinend waor, zoedat ste zien kós, da's te eigenlik neet kos zien, boe heer begos en boe heer oetsjeide.

"Dat zus'ste dus veur 't gemaak minscherijker wijze 't groetboek kinne heite".

"Wat e groet mysterie" reep de broedegom gansch in extase oet, "veur ene leefhöbber vaan plante en vaan 'n akurate boekiewsing wie iech, had slivenhier ziech nik sjoenders kinne bedeen'e....."

Heer zaog wie keersrech vaan oet d'n hiemel ene recete stam nao onder schoot, nao Betteljem, en wie ziech vaan daò oet doeazende vertels erver d'n eerdoojem verspreijde, wie toen van oet Rome veer zoene stam reci nao bove weer d'n hiemel in schoot en dee ziech euveral vertakde.

Heer zaog wie ziech de takke ontwikkelde, sommige sjoen rech en dik, aandere dun en kroomp; sommige honge mér mie mèt e dun tekske aan de boom en de kos diudelik zien, dat es gei woorder gebeurde, die takke zouwe verslociere en afvalle. Ze waore ouch lang neet mie zoe doorsjeinend wie de gooi blaaler !

Enfin, wat lieer neet allemaol zaog en wat h'm neet allemaol door zene kop ging !!!!!

Frappant waor beveurbeeld, wie elike kier droeve opbarsde on wie lun sap op te grond druppelde.

"De wiegerd voojt ziech zelf mòt z'n eige vleisch en ze sap, sier,"zag noonk Jancke.

De broedegom waor wie in d'n zevenden hielmel; heer begos hoonger devaan te kriege.

"Iech kin et noe deze kier neet te laank make", zag noonk Jancke, "want iech mèrrek dat ste begins hoonger te kriege, dat is mét eederein 't geval, dée nao de wiegerd kiek."

"Mè iech moet tiech nog ein dink laote zien, In d'n iersten hiemel vaan de stambeum hòb ste

gezeen, wie zoe'n aofzetselke euversprink wie
ene voonk; heij kins te zien, dat hetginnige,
dat dao onder gebeurd, allemaol nog de schien
heet vaan het tijdeleke.

Heij zuus te wie alle ranke mèt de stam
verboonde zien, direc of indirec en wie eeder
bleedsje, eeder drouf mèt 't gehiel kin mèt leve,
umdat alles wat gansch good traon is, zoe door-
ziechtig is, wie kristal. Dat wilt dus zegge:...
in den tied liek et, of geer eur keend min of
mie gaot verleere, mè heij kins ste dieg euver-
tuige, sier, wie onverbrekelijk ze mèt vuch en
mèt us allemaol verboonde blijf."

De broedegom drökde h'm dankbaar de hand,
want 't Kloenk h'm wie 'n speech in z'n oere.

Ondertösche mèrkde de brèd inins, dat
heure Klores weg waor; ze sjrok zoe desdaonig,
dat hör e prutske eweg ging.

"Schrik mèr neet", zag Sint Servaas, "heer
is mèr evekes mèt noont Janeke nao d'n hoof kie-
ke".

Wie ze dat hoort schrok ze nog nie.

"Ijene leven hiemel"! reep ze mèt heur
errem in de huugde, "es tee eine kier met plan-
te bezig is, dan wèt heer vaan gein oetsjeije."

"Maak diecl mèr neet ongerös. Gaank mèr
evekes d'n hiemel ia, dasch vinst ste h'm wel
vaanzellef."

In de brèd d'n hiemel in.

Ijè koelek waor ze de poort door en 't
heukske um, dao kwaom ze Dien tege. Ze vloog
letterlijk en figuurlijk nao 'nör tow.

"Dat is auch stérrek, dat iech tiech noe
treffe moot".

"Dat is neet zoe stérrek es tot ste dinks;
heij geit alles zoe vaan zellef, wie 't goon moot,
mè dao moos te e bitteke aan geweene. De ierste
daog dat iech heij waor, dag iech eeder momint,
dat e woonder gebeurde..... de geis ze'ter
nao Leijo ?"

" Wie wèt stieg dat, dat iech Leijo zeuk ?"

" Zeuke hoove veer heij neet, es veer mèt
iemand spreke wèlle, daan goon veer gewoen nao
hääm tow".

" Daan moet iech gaw goon. Kom loup e stökske
mèt, want iech bin zoe blij, dat iech diech
weer ins zeen, nao zoenen tied en ins mèt tiech
spreke kin".

" Wach noe 'n ougenblik, kom heij, zèt tiech
effekes,.... hool inser gaw e lekker tuurtsje,
zag ze tegen enen ingel, dee sjus veurbeij vloog.
Sebiet waor d'n engel trök met en tuurtsje, dat
nog sjoender en smakelijker oetzaog es die vaan
Bury of Coenegrach vaan veur d'n oorelog, mèt
'n gooie tas koffie mèt slagroom. 't Tuurtsje
waor ruim drei kier zoe groet en dik wie gewoene;
't waor in vèkskes verdeild, in ei vekske laoge
keerse, in 'n aander eerebeize, in eind regelaote
en in nog ' aander appelekowwe en middelin enen
dilkje prop slagroom.

Wie ze dat zaog begos de bröed te lache
en ze waor de broedegom vergeete.

Ze bleef al eetenteere tege 't tuurtsje
grimsloc'h; ze heel heure hop zoe c bitsje sjef
en smölde mèr en smikkeldie mèr mèt e verheerelek
geziech, wie ze heur gansch leve nog neet gesmöld
had.

Mè wie ze ouch smikkeldie, 't tuurtsje
verminderde neet. Pas wie ze genog begos te krie-
ge, toen zaog ze 't pas minder wurde.

" Heet 't gesmaakt", zag Dien, zoe doedge-
woen, of 't niks bezunders waor.

" 'n of! zoe gét höb iech in mie leve nog
neet gepreuf!"

" Daan steit tiech nog hiel gét te wachte,
want es te eine kier veur vas heij bis, kreig
ste veur eder boterham, die ste gesmeerd höbs,
zoe'n tuurtsje en veur edere kier dat ste 's
aovends laat bij 't stoppe of nèje, in slaop bis
gevalle, 'n echte staar op tie kleid".

Wie ze hoort vaan boterhamme smeere en

vaan stoppe en neje, dach de bröed weer aan
't hoeshawwe en aan de broedegom, en wie ene
bliksemstraol schoot ze door d'n hiemel.

Dao zaog ze häöm in ins al stoon bij dee
groete wiegert.

"Goddaank Pa", zag ze, "dat iech tiech
gevoonde höb, diech stijs heij mèr zoe te
kieke en - - -

"Iech kiek nao de wiegerd", zag de broe-
degom 'en krijg zoenen hoonger devaan".

Toen keek de bröed auch nao de wiegerd.

"Iech krijg auch hoonger devaan".

"Daan zalt geer weer nao onder moote,
zag noonk Janeke, heij weurd gein Heilige
Kemunie oetgedeild."

Gansch vol vaan 't grootste gelök,
vlooge ze geërmp nevenein nao onder.

Onder 't vleuge zonge de Westreechsche
Heilige en de ingele 't ACHTE DEI en wie ze
de stratospieer veurbeij waore, woerd dee
zaank door de zingers in de kòrek euverge-
noome.

Dona nobis pacem.

Ze veulde ziech zoe ontroerd vaan 'n
innerlijke vreij; 't waor of ze noets op de
wereld 't kleinste steenelpertijke hadde niet
gemaak. De traone wouwe lun oet de ouge sprin-
ge, mè niet geweld heele ze ze tröv. Iff de
traone zeulke onen oetwieg en begoste toen oet
lun neus weg te lopen. Zo pakte alle twie lun-
ne zakdoek en snoote lun neus, toen stoont
ze op, ranjeerde gau evelas heij en dao gét
aon lun kleijer en gingc nao de kemunie-baank.

ECCE ANTHE DII - - - - -

Vaan dit beukske zien l exemplare getik door de
meistertypiste Jac. Ballieux op enen zwwe Reming-
ton, op " aajd - Hollandsch - papier - van Gelder".
Dit is exemplaar no.1 veur :

L. G r è g o i r e
en

M. G r è g o i r e - T r i j b e l s .

De euverige exemplare zien neet in d'n handel !

M. Oomen-Gregoire
St. Servaasbolwerk 36
Maastricht.